

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Mgr. Věrou Pazderovou, LL.M., M.A., ve věci

žalobce: **A. S.**, nar. X
státní příslušnost Rumunsko
t. č. pobytem X
zastoupen advokátem Mgr. Štěpánem Ciprýnem, LL.M.
sídlem Rumunská 1720/12, Praha 2

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

o **žalobě proti rozhodnutí** žalované ze dne 14. 10. 2024, č. j. MV-124164-4/SO-2024,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 14. 10. 2024, č. j. MV-124164-4/SO-2024, a rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 11. 7. 2024, č. j. OAM-788-21/TP-2024, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč k rukám advokáta Mgr. Štěpána Ciprýna, LL.M. do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaná v záhlaví označeným rozhodnutím zamítla žalobcovo odvolání a potvrdila

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

rozhodnutí ze dne 11. 7. 2024, č. j. OAM-788-21/TP-2024, kterým Ministerstvo vnitra (dále jen „ministerstvo“) zamítlo žádost žalobce o povolení k trvalému pobytu rodinného příslušníka občana EU podle § 87k odst. 1 písm. g) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Oba správní orgány dospěly k závěru, že žalobce neprokázal nepřetržitý pobyt na území ČR po dobu dvou let předcházejících podání žádosti.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce napadl rozhodnutí žalované žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).
3. Napadené rozhodnutí je podle něj nezákonné a nepřezkoumatelné. Správními orgány zjištěný skutkový stav je v rozporu se stavem, který vyplývá ze spisu, přičemž správní orgány dostatečně nezjišťovaly okolnosti případu. Nadto došlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení, které mělo za následek nezákonné rozhodnutí.
4. Žalobce je prokazatelně rodinným příslušníkem občana EU podle § 15a odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, neboť je rodičem občana EU mladšího 21 let (nezletilého syna), o kterého skutečně pečuje a žije s ním ve společné domácnosti s dlouhodobou partnerkou (matkou nezletilého). Je přitom přesvědčen, že předložil dostatek důkazů o nepřetržitém pobytu v ČR.
5. K prokázání nepřetržitosti pobytu předložil (1) výpisy ze svého bankovního účtu za relevantní období, z nichž vyplývá, že platby bankovní kartou probíhaly v ČR, (2) kupní smlouvu, s úředně ověřeným podpisem ze dne 19. 10. 2023 (dokládajícím přítomnost žalobce na území v uvedený den), kterou spolu s partnerkou zakoupili rodinný dům, který žalobce následně svépomocí rekonstruoval (k tomu doložil mj. i prohlášení realitního makléře a fotografie z práce na stavbě, ministerstvo však odmítlo provést výslech partnerky a makléře), (3) poštovní poukázky s daty 22. 5. 2023 a 2. 6. 2023, z nichž vyplývá jeho osobní vyzvednutí na poště, (4) nájemní smlouvy na období od 22. 12. 2022 do 25. 8. 2023 a od 1. 8. 2023 do 31. 1. 2024, (5) potvrzení o účasti na dopravní nehodě dne 2. 12. 2023, (6) čestná prohlášení od své dlouhodobé partnerky, společných známých apod., která dokládají žalobcův faktický pobyt v ČR od ledna 2022 do současnosti a (7) fotografie dokládající jeho pobyt v ČR.
6. Z uvedených dokumentů vyplývá, že žalobcova nepřítomnost v rozhodném období nemohla překročit 6 po sobě jdoucích měsíců (srov. § 87g odst. 7 ve spojení s § 87h odst. 4 zákona o pobytu cizinců). Správní orgány pochybily, pokud k těmto důkazům nepřihlédly a nevyhodnotily je v jejich souhrnu. Pokud měly jakékoliv pochybnosti, mohly předvolat k výslechu svědky, které žalobce navrhl. Podle čl. 21 směrnice 2004/38/ES o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států může být nepřetržitost pobytu doložena jakýmkoliv prostředky, které se používají v hostitelském členském státě.
7. Podle rozhodnutí správních orgánů žalobce nepřetržitě pobýval na území v období od 10. 1. 2022 do 5. 5. 2023. Co se týče roku 2023 má žalobce za to, že prokázal nejen období do 5. 5. 2023, ale také přítomnost ve dnech 19. 10. 2023 (úředně ověřený podpis), 22. 5. 2023 a 2. 6. 2023 (poštovní poukázky) a 2. 12. 2023 (potvrzení o dopravní nehodě). Je proto vyloučené, aby jeho nepřítomnost přesáhla 6 měsíců. Pro doplnění žalobce uvádí, že v roce 2023 se na území ČR nacházel prakticky celou dobu. Pokud měly správní orgán jakékoliv

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

pochybnosti, mohly předvolat k výsledku svědky, které žalobce navrhl.

8. Dále žalobce namítl, že žalovaná chybně interpretovala rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 1. 2023, č. j. 5 Azs 160/2022-63. Žalobce nedoložil čestná prohlášení jako výlučný důkaz, ale jako jeden z důkazů, které ve své provázanosti prokazují jeho pobyt v ČR od 6. 5. 2023 do 10. 1. 2024. Podle žalobce přitom není vyžadována stoprocentní jistota, ale postačuje předložení důkazů ke zjištění věci bez důvodných pochybností, což bylo v nynější věci splněno.
9. Závěrem žalobce namítl, že napadené rozhodnutí nepřiměřeně zasahuje do jeho soukromého a rodinného života. Žalobce má v ČR syna, který navštěvuje základní školu, a dlouhodobou partnerku. Jeho blízký vztah k ČR trvá již více než 10 let.

III. Vyjádření žalované

10. Žalovaná odkázala na napadené rozhodnutí a obsah správního spisu. Žalobní námitky se nijak neliší od námitek odvolacích a nepřináší novou relevantní argumentaci.

IV. Posouzení žaloby soudem

11. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rozsahu a mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Rozhodl přitom bez jednání, neboť byly splněny podmínky pro takový postup podle § 76 odst. 1 s. ř. s.
12. Žaloba je důvodná.
13. Posuzovaná věc se týká žalobcovy žádosti o povolení k trvalému pobytu podle § 87h odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců, podle kterého ministerstvo na žádost vydá (při splnění další tam stanovených podmínek) rodinnému příslušníkovi občana EU podle § 15a odst. 1 nebo 2 povolení k trvalému pobytu *po 2 letech jeho nepřetržitého pobytu na území*. Mezi účastníky řízení je sporná právě otázka, zda žalobce nepřetržitost dvouletého pobytu na území ČR prokázal, či nikoliv.
14. Soud přisvědčil žalobci, že ministerstvo se při posuzování této otázky dopustilo vady řízení, která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí. Žalovaná pak tuto vadu nenapravila.
15. Žalobce dne 29. 4. 2024 v rámci řízení před ministerstvem předložil několik čestných prohlášení, a to makléře, partnerky, nevlastní dcery a souseda. Ministerstvo k tomuto důkaznímu návrhu pouze konstatovalo, že čestná prohlášení nelze považovat za doklad prokazující podmínku podle § 87h odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Zcela však přehlédlo, že žalobce v průvodním dopise ze dne 29. 4. 2024 uvedl, že osoby, které čestná prohlášení podepsaly, jsou v případě potřeby připraveny dosvědčit tvrzené skutečnosti svou svědeckou výpovědí. K tomuto návrhu na výslech svědků se ministerstvo vůbec nevyjádřilo.
16. Žalobce zopakoval možnost výsledku osob, které čestná prohlášení učinily, také v odvolání. Žalovaná připustila, že obecně je podle § 51 a § 53 správního řádu možné nahradit předložení listiny čestným prohlášením, ale v § 87i odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců je výslovně stanoveno, že je potřeba předložit doklad potvrzující splnění podmínky dvouletého nepřetržitého pobytu, a proto je podle ní třeba předložit doklad s objektivní vypovídající hodnotou.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

17. Soud souhlasí se žalovanou pouze potud, že takovým dokladem by nemohlo být samo o sobě čestné prohlášení. Nepovažuje však za *a priori* vyloučené, že by mohlo být splnění podmínky nepřetržitého pobytu po dobu dvou let dostatečně prokázáno, pokud by správní orgány vyslechly osoby, které učinily čestná prohlášení, jak navrhoval žalobce, a pokud by tyto výpovědi následně vyhodnotily v souhrnu s žalobcem dosud předloženými důkazními prostředky. Jakkoliv je v řízení o žádosti primárně na žalobci, aby svou žádost dostatečně doložil, správní orgány mu musí umožnit jeho důkazní břemeno unést. Správní orgány proto pochybily, pokud neprovedly žalobcem navržené výslechy svědků.
18. Soud nesdílí restriktivní výklad žalované, která z § 87i odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců patrně dovozuje, že splnění podmínky dvouletého nepřetržitého pobytu je třeba doložit dokladem ve formě listiny. Naopak je třeba přisvědčit žalobci, že takový výklad by byl v rozporu s čl. 21 směrnice 2004/38/ES, který stanoví, že „[p]ro účely této směrnice může být nepřetržitost pobytu doložena jakýmkoliv důkazními prostředky, které se používají v hostitelském členském státě. Nepřetržitost pobytu se přerušuje řádně vykonaným rozhodnutím o vyhoštění dotyčné osoby.“ Výslech svědků je obecně používaným důkazním prostředkem ve správním řízení a soud neshledává žádný racionální důvod, proč by měl být tento důkazní prostředek vyloučen jako nezpůsobilý k prokázání (v kombinaci s dalšími důkazy) nepřetržitosti pobytu na území.
19. Otázkou zásahu do soukromého a rodinného života se soud nezabýval, neboť by to bylo předčasné s ohledem na zrušení obou správních rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení, v němž se budou správní orgány znovu zabývat meritem věci.
20. S ohledem na výše uvedené soud rozhodnutí žalované zrušil podle § 76 odst. 1 písm. b) a c) s. ř. s., neboť skutkový stav vyžaduje zásadní doplnění a správní orgány se dopustily podstatné vady řízení tím, že nevyhověly návrhu žalobce na výslech svědků. Soud zároveň zrušil i rozhodnutí ministerstva (§ 78 odst. 3 s. ř. s.), neboť těžiště dokazování a provedení výslechu svědků bude především na správním orgánu prvního stupně. V souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. soud vrátil věc k dalšímu řízení žalované. V dalším řízení budou správní orgány vázány právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.), tzn. vyhoví návrhu žalobce na výslech osob a následně výslechy vyhodnotí v souhrnu s dalšími předloženými důkazy.
21. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná nebyla v řízení úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalobci soud přiznal náhradu nákladů řízení v celkové **výši 11 228 Kč**. Tato částka sestává z odměny advokáta za dva úkony právní služby po 3 100 Kč [převzetí a příprava zastoupení a seps žaloby podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění účinném do 31. 12. 2024 (dále jen „advokátní tarif“)], a dále ze dvou paušálních částek jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu, tedy celkem **6 800 Kč**. Zástupce je společníkem Advokátní kanceláře Ciprýn, Kiršner a partneři s. r. o., která je plátcem DPH, proto je součástí nahrazovaných nákladů i náhrada za tuto daň ve výši 21 % z 6 800 Kč, tedy částka **1 428 Kč** (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Náklady řízení dále zahrnují zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši **3 000 Kč**. Náhradu nákladů řízení je žalovaná povinna uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 64 s. ř. s. k rukám zástupce žalobce, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

(§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 31. července 2025

Mgr. Věra Pazderová, LL.M., M.A. v. r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.